

عنوان مقاله:

عناصر، ویژگی ها و سازوکارهای مذاق شریعت در فقه امامیه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

امیر قهرمانی گرایی – دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

خلاصه مقاله:

واژه «مذاق» در ترکیب اضافی «مذاق شریعت» یا «مذاق شارع» و مانند آن، نزدیک به دو سده است که در لسان فقیهانو اصولیان امامی به کار می رود، ولی هیچ گاه تعریف گویایی از آن، ارائه نشده است و همین نکته باعث شده تا این واژه کهکاربرد وسیع و مهمی در عرصه استنباط دارد، مفهوما و مصداقا دچار ابهام و ایهام گردد. در این پژوهش درصدد هستیمکه در ابتدا به تعریف این مفهوم بپردازیم و سپس مهم ترین عناصر و شاخص های مذاق شریعت، یعنی، قطعی و یقینیبودن، مدلول صریح و یا ضمنی منابع اجتهاد نبودن، کلیت داشتن، دائمی بودن، استثناناپذیر بودن، انتزاعی بودن ونماینده ارزش های حاکم بر نظام حقوقی اسلام بودن را برمی شماریم. در انتها نیز سازوکارهای مذاق شریعت مانند سنت،اجماع و ارتکاز فقیهان، مناسبت میان حکم و موضوع، مناطات احکام و مصالح بنیانی برای تشکیل مذاق را احصا می کنیم.

كلمات كليدى:

مذاق شريعت، فقه اماميه، حقوق، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1848291

